

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิตเป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิด และแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบ ไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีไมตรีต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อกับสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้งเพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาพย้อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความงอกเงยของซังหรือเกิดความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 44)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน และตัดสินว่าผู้เรียนมีความรู้ ทักษะความสามารถ คุณลักษณะอันพึงประสงค์อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดในระดับใด สามารถที่จะได้รับการเลื่อนชั้น หรือจบการศึกษาได้หรือไม่ สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552 : 3) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้อง

มีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้ สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 10)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ ประการแรก คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียน ในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพ การประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เช่นนี้เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียนทุกวัน เป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง จึงเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาในการเก็บข้อมูล ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถาม การระดมความคิดเห็นเพื่อให้ได้มติข้อสรุปของประเด็นที่กำหนด การใช้แฟ้มสะสมงาน การใช้ภาระงานที่เน้นการปฏิบัติ การประเมินความรู้เดิม การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อน และการใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) สิ่งสำคัญที่สุดในการประเมินเพื่อพัฒนา คือการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้การเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิดความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้ผู้เรียนสามารถตั้งเป้าหมายและพัฒนาตนได้ จุดมุ่งหมายประการที่สอง คือ การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ จบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนน หรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ ในการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลาย และพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 2)

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวันมาก นักเรียน นักศึกษา จำเป็นต้องต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้วิทยาการต่าง แม้เมื่อเรียนจบการศึกษาแล้วการอ่านก็ยังเป็นต่อการประกอบอาชีพ (ทัศนีย์ สุขเมธี. 2542 : 24) ผลการประเมินแห่งชาติบ่งบอกเด็กไทยทั้งระดับ

ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาอ่านภาษาไทย (คะแนนเฉลี่ยเกิน 5 % มาคนเดียว) ผลการวิจัยระดับชาติบ่งบอกเด็กไทยไม่ชอบอ่านหนังสือ (แต่ชอบดูการ์ตูนเล่ม) อาจารย์สอนมหาวิทยาลัยบอกนิสิตนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ ไม่ชอบอ่านหนังสือและเขียนไม่เป็นประโยค (จินตนา ไบกาชูยี. 2534 : 17) เด็กจะมีนิสัยรักการอ่าน ต้องได้รับการหล่อหลอม และส่งเสริมทางสถาบันหลักของมนุษย์ คือ บ้านกับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบคงไม่พ้นพ่อแม่ผู้ปกครองและครูอาจารย์ ที่จะร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนการอ่านให้กับเด็ก ๆ (ศิริอร อินทร์ตลาดชุม. 2545 : 11) การอ่านเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับข้อมูลเชิงสัญลักษณ์ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง (มิ่งขวัญ คำชื่นเมือง. 2544 : 8) การอ่านโดยใช้วิจารณญาณหรือการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์เป็นการอ่านที่ใช้กระบวนการ การคิดอย่างไตร่ตรอง เป็นกระบวนการรับสารอย่างรอบรู้ลึกซึ้งนำไปสู่การคิด และต้องอาศัยกระบวนการคิด ดังนั้นการอ่าน การคิดและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์ต่อกัน การคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรอง ไคร่ครวญ แยกออกเป็นส่วนๆ เพื่อศึกษาให้ถ่องแท้ การคิดวิเคราะห์จึงเป็นการคิดอย่าง รอบคอบ ไคร่ครวญ ในเหตุ และผลโดยแยกแยะพิจารณาไตร่ตรองเพื่อความถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 11-13)

การคิดเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนรู้จักรวบรวมข้อมูลได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์สามารถวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ตามที่เกิดขึ้น มีความคิดเป็นของตนเองและประมวลวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ บนพื้นฐานของความพร้อม ความเป็นไปได้ การคิดนั้นจะได้รับการปฏิบัติตามวิธีที่คัดเลือกแล้ว (สันสนีย์ ฉัตรคุปต์. 2545 : 10) วิธีแยกองค์ประกอบหรือลักษณะของสิ่งต่าง ๆ เรื่องราวหรือเหตุการณ์ การคิดระดับนี้ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือข้อมูลทางทฤษฎีมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ จึงสามารถอธิบายได้ว่า เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น อยู่ในสภาพใดและอาจบอกได้ว่าเป็นแนวโน้มไปในทางใด (เพ็ญศรี จันทร์ดวง. 2549 : 90) การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดโดยใช้สมองซีกซ้ายเป็นหลัก เป็นการคิดเชิงลึกคิดอย่างละเอียด จากเหตุไปสู่ผล ตลอดจนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล และผลความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง (สุวิทย์ มูลคำ. 2547 : 21)

การเขียน เป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้ และการเขียนสื่อความเป็นการแสดงผลจากการอ่าน การฟัง และการสัมผัสต่าง ๆ ถ่ายทอดเป็นภาษาเขียน โดยผ่านกระบวนการใช้ความคิด ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความประสงค์ให้คนไทยชาติเป็นผู้มีปัญญาอย่างแท้จริง จึงนำมาเป็นเกณฑ์ ๆ หนึ่งใน การประเมินผลการเลื่อนชั้นหรือจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความตามข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงสนใจ

ที่จะพัฒนาและสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพในการวัดและประเมินผลมาใช้ในการประเมินการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียนสื่อความเพื่อเลื่อนชั้นหรือจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยคาดหวังว่าผลที่ได้จากการวัดมีความถูกต้อง แม่นยำ เพื่อการแปลผลที่ถูกต้องยิ่งขึ้น นักเรียนที่ผ่านการประเมินทักษะ ในด้านการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียนสื่อความ เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามที่หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนรักการอ่าน สามารถประยุกต์ใช้ ทักษะการอ่าน การคิควิเคราะห์ และการเขียนสื่อความ เพื่อแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ที่พบเห็น หรือเผชิญอยู่กับเหตุการณ์นั้น ๆ และยังเป็นแนวทางในการประเมินทักษะการอ่าน คิควิเคราะห์ และเขียนสื่อความในชั้นอื่น ๆ ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. แบบประเมินทักษะการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียนสื่อความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคุณภาพ มีลักษณะเป็นอย่างไร
2. คุณภาพแบบประเมินทักษะการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียนสื่อความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างไร
3. ทักษะการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบประเมินทักษะการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียนสื่อความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อประเมินทักษะการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียนสื่อความ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 3,133 คน จาก 191 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายหนองกุยศรี 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวนนักเรียน 157 คน จากโรงเรียน 9 โรงเรียนซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเนื้อหาโดยทั่วไป ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4. ระยะเวลาในการทำวิจัยในครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2553 - วันที่ 31 มีนาคม 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประเมิน หมายถึง กระบวนการวัดคุณภาพของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนข้อความ เพื่อประเมินการจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียง การรับรู้ตีความหมายและจับใจความ หรือสร้างความเข้าใจ จากตัวอักษร ข้อความ หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ จากการเขียนของตนเองหรือของผู้อื่น

คิดวิเคราะห์ หมายถึง กระบวนการคิด พิจารณาแยกข้อมูลแต่ละประเด็น แล้วหาหลักความสัมพันธ์โดยการเปรียบเทียบ จัดประเด็นให้อยู่ในหมวดหรือหลักการเดียวกันแล้ว ถ่ายทอดความคิดเหล่านั้นด้วยการเขียนข้อความ ที่สะท้อนถึงความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

วิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งวัดได้จากการบอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แยกแยะข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสารที่ต้องการสื่อ

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ซึ่งวัดได้จาก การระบุความสัมพันธ์ของประเด็นต่าง ๆ ว่าเชื่อมโยงอย่างไร โดยมีเหตุผลประกอบ

วิเคราะห์หลักการ ซึ่งสามารถวัดได้จากการสร้างหลักการที่จะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของประเด็นต่างๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบแบบสถานการณ์

เขียนข้อความ หมายถึง ความสามารถในการแสดงความรู้ ความคิด โดยใช้ภาษาเขียนที่มีสำนวนถูกต้อง มีเหตุผล และลำดับขั้นตอนในการนำเสนอ สามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจน

แบบประเมินทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนสื่อความ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดคุณภาพ ทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ เพื่อประเมินการจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบภาคปฏิบัติกรอ่านออกเสียง หมายถึง แบบทดสอบภาคปฏิบัติกรอ่านออกเสียง ที่ประกอบด้วยบทความ สำหรับให้นักเรียนอ่าน มีแบบฟอร์มการให้คะแนนสำหรับการอ่าน กำหนดรายการให้คะแนนดังนี้กรอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ความยาว 7 บรรทัด เกณฑ์การให้คะแนนจำนวน 4 รายการ และการอ่านบทร้อยกรอง จำนวน 1 บท เกณฑ์การให้คะแนนจำนวน 5 รายการ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนสื่อความ จำนวน 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่าน คติวิเคราะห์ หมายถึง แบบประเมินทักษะการอ่านคติวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจการเขียนสื่อความ หมายถึง แบบประเมินทักษะการเขียนสื่อความ เป็นแบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ

คุณภาพของแบบประเมิน หมายถึง คุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความยากอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น ของแบบประเมินทั้งฉบับและเป็นรายข้อ ในแบบประเมินทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ เพื่อประเมินการจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) หมายถึง ความแม่นยำของเครื่องมือวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด ครอบคลุมครบถ้วนตามหลักการวัดผล และมีความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนจากการวัดต่ำ วิธีตัดสินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

2. ค่าความยาก (p) หมายถึง สัดส่วนผู้ที่ตอบข้อสอบข้อนั้นได้ถูกต้อง

3. ค่าอำนาจจำแนก (r) หมายถึง ประสิทธิภาพจำแนกผู้สอบออกเป็นผู้รอบรู้หรือสอบผ่านกับผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่าน หรือกลุ่มได้คะแนนสูงและกลุ่มได้คะแนนต่ำได้อย่างชัดเจน

4. ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) หมายถึง ค่าความคงที่ของคะแนนที่ได้จากการนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder -Richardson Method)

5. ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (RAI) หมายถึง ความสอดคล้องของผู้ประเมิน 2 คน ที่สังเกตหรือประเมินพฤติกรรมเพียงพฤติกรรมเดียวของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว โดยอาศัยเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring rubrics)

ประโยชน์ที่ได้รับจากวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขจุดบกพร่อง ในการประเมินทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และการเขียนสื่อความ ให้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนได้ตรงตามสภาพจริง และสอดคล้องกับแนวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร
2. เป็นข้อเสนอแนะการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนสื่อความให้กับ โรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนนโยบายการจัดการศึกษา
3. เป็นแนวทางในการประเมินทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และการเขียนสื่อความ เพื่อประเมินการเลื่อนชั้นหรือจบชั้นในระดับอื่น ๆ ต่อไป

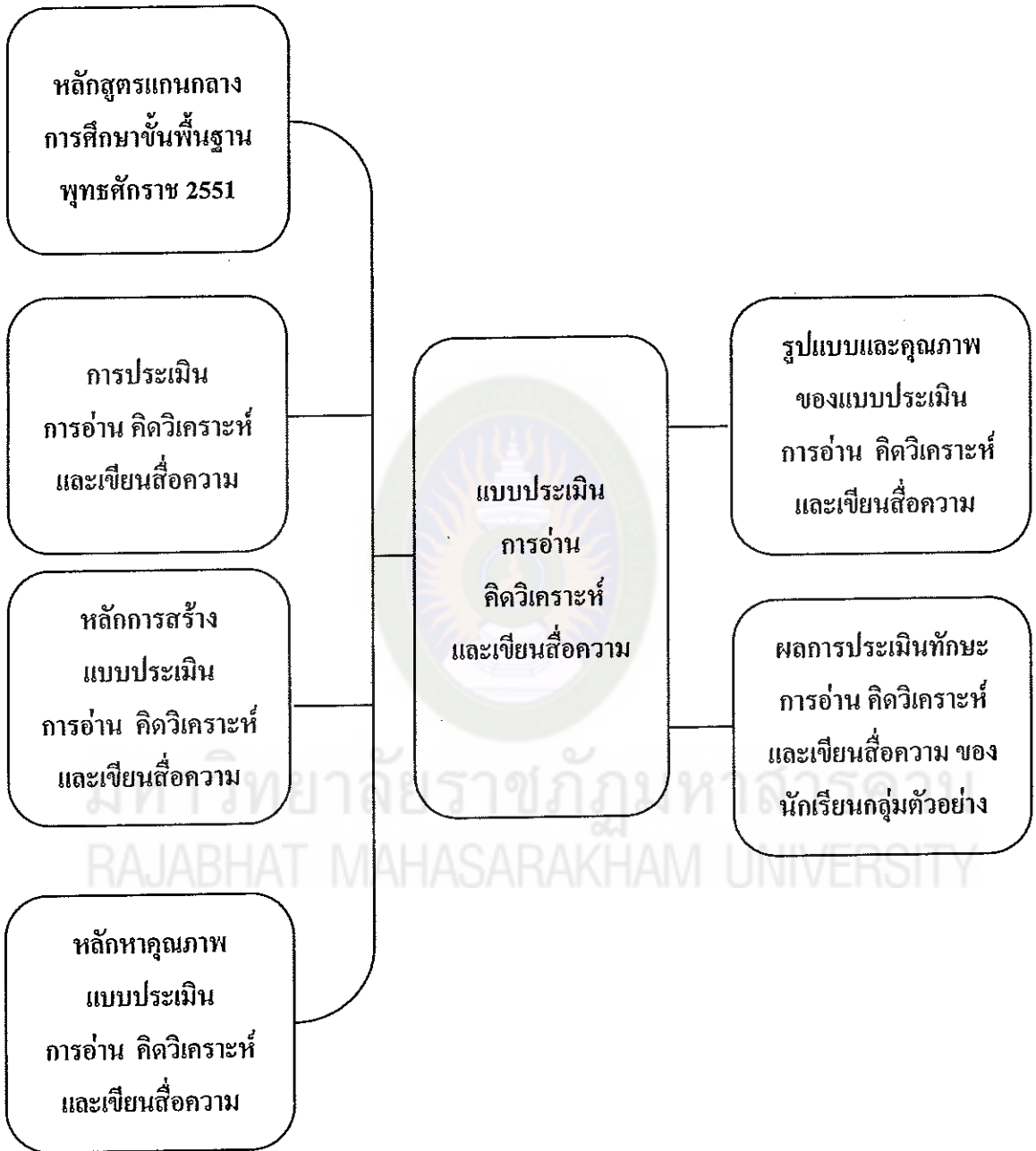
กรอบแนวคิดการวิจัย

การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนสื่อความตามข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ เริ่มใช้กับ โรงเรียนต้นแบบ ปีการศึกษา 2552 และโรงเรียนทั่วไป ปีการศึกษา 2553

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาและสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพในการวัดและประเมินผล ตามแนวทางการวัดและประเมินผล ตามข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนสื่อความ เพื่อจบชั้นประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 และใช้วิธีการเลือกสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

โดยคาดหวังว่าผลที่ได้จากการวัดมีความถูกต้อง แม่นยำ เพื่อการแปลผลที่ถูกต้องยิ่งขึ้น นักเรียนที่ผ่านการประเมินทักษะในด้านการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนสื่อความ เป็นไปตามมาตรฐาน การเรียนรู้ ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ดังแผนภูมิที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยการประเมินทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน
 ข้อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6